

РЕШЕНИЕ

№ 630

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11353** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. 8, ал.4 от Наредба за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища, поради липса на свободни места /наричана по-долу само Наредбата/.

Образувано е по жалба на Т. Б. М. срещу отказ № РЛЦ22-ГР94-2036/1/23.11.2022г. на кмета на Столична община, район „Л.“.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на материалния закон и изискването за форма. Актът бил издаден в нарушение на приложимата норма на чл.3, ал.1, т.4 от Наредбата, която предвиждала две различни хипотези за компенсиране на разходите за обучение на детето. Същото е било обучавано в частна детска градина, като по този начин се изпълнявал фактическия състав за допустимост на извършените разходи, поради неприемането му в общинска или държавна детска градина. В акта не било посочено пред кой орган и в какъв срок същият може да се обжалва. Твърди се още, че отказът е постановен при превратно прилагане на закона, като по този начин се ограничавали правата на правоимащите лица.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. В. Х., която поддържа оспорването на акта и моли за неговата отмяна. Претендира и

присъждане на направените в настоящия процес разноски в размер на сумата от 300.00 лева.

Ответникът – кмет на Столична община, район „Л.“ се представлява от юрк. Е. Г., която оспорва жалбата. По същество на спора се сочат доводи за нейната неоснователност и законосъобразност на постановения акт. Акцентира се, че за да имат право родителите да получават средства по реда на Наредбата, приета с ПМС № 76 от 05.03.2021 г., следва да бъдат налице едновременно всички условия, посочени в чл. 3, ал. 1, т.1-т.6. Липсата на което и да било от посочените в чл. 3, ал. 1 условия, водело до постановяването на отказ за изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на направените от родителите разходи. На основание чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредбата за съответната учебна година детето трябвало да е записано в самостоятелна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище или в самостоятелна, целодневна, полудневна и почасова организация в частна детска градина или училище. При извършената служебна проверка на 17.11.2022 г. от Комисията, назначена със заповед № РД-09-78/15.04.2021 г. на кмета на район „Л.“, в регистър на средните училища и детските градини, поддържан от Министерство на образованието и науката се констатирало, че няма данни детето Л. М. към 17.11.2022г. за периода, за който се искало компенсиране на разходите, да е записано в изброените форми на обучение. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредбата била императивна и изисквала едновременно да са налице всички условия, изброени в т. 1- т.6, като не е дадена възможност на административния орган да преценява възможността от изплащане на средства по целесъобразност.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в процеса и не изразява становище по спора между страните.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод подадено от Т. Б. М. заявление вх. № РЛЦ22-ГР94-2036/01.11.2022г. с искане за периода 15.09.2022г.-31.10.2022г. на учебната 2022/2023г. да бъдат изплатени компенсации за извършените разходи за обучението на Л. Н. М.. Посочено е, че за учебната 2022/2023г. родителите на детето не получават на друго основание от държавния бюджет или за сметка на оперативни програми средства за подпомагане на обучението. Обучението на детето се осъществявало в частна детска градина „Приказната фея“, за удостоверяване на което обстоятелство е приложен договор от 01.09.2022г.

Детето Л. Н. М. е родено на 22.02.2019г. в [населено място] от родители: майка Т. Б. М. и баща Н. Б. М..

Представен е договор от 01.09.2022г., по силата на който Т. Б. М. е възложила на частна детска къща „Приказната фея“ да осъществява обучението и възпитанието на нейната дъщеря Л. Н. М. за учебната 2022/2023г. За м.септември 2022г. е била заплатена сума за обучение на детето в размер на 750.00 лева, а за м. октомври 2022г. е била заплатена сумата от 800.00 лева.

Видно от препис-извлечение от Информационна система за обслужване на детските заведения, подготвителните групи в училищата и първи клас (Системата), за

м.септември и м.октомври на учебната 2022/2023г. детето Л. Н. М. е кандидатствало за прием в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в общинска детска градина, но не е било прието в ДГ № 192 „Лозичка“.

С оспорения акт № РЛЦ22-ГР94-2036/1/23.11.2022г. кмета на Столична община, район „Л.“ е отказал да бъде изплатена компенсация за направени разходи за обучението и отглеждането на Л. Н. М. за периода 15.09.2022г.- 31.10.2022г. на учебната 2022/2023 година. В мотивите е изложено, че детето „не е записано на самостоятелна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина“, което съставлявало неизпълнение на условието на чл.3, ал.1, т.4 от Наредбата.

С решение № 3485/30.05.2023г. по адм. дело № 11165/2022г. на АССГ, 39 състав е бил отменен отказ № РЛЦ22-ГР94-2036/1/23.11.2022г. на кмета на Столична община, район „Л.“. Преписката е била върната на ответника за ново разглеждане и произнасяне в 14 дневен срок от постъпването ѝ.

С решение № 11573/24.11.2023г. по адм. дело № 6917/2023г. на ВАС на РБ е отменено решението на АССГ, като делото е върнато за повторно разглеждане, което се осъществява в настоящото производство.

В изпълнение на задължителните указания на касационната инстанция с разпореждане от 01.12.2023г. съдът е задължил ответната страна да представи всички писмени доказателства, които се съдържат в административната преписка. Същите са депозираны от ответника с писмена молба от 13.12.2023г. и представляват: заповед № РД-09-78/15.04.2021г. на кмета на Столична община, район „Л.“; заявление за кандидатстване вх. № РЛЦ22-ГР94-2036/01.11.2022г.; фактура № 371/03.10.2022г.; платежно нареждане от 03.10.2022г.; фактура № 359/01.09.2022г.; платежно нареждане от 15.09.2022г.; договор за обучение и възпитание на дете във френска детска къща „Приказната фея“; справка от регистъра на средните училища и детски градини от 17.11.2022г.; два броя справки за детето, от които е видно, че същото е записано в целодневна форма на обучение в ДГ № 19 „Света С.“ за учебната 2022/2023г.; заповед № РД-01-999/02.12.2022г. на началника на Р.- [населено място]; заповед № РД-09-695/16.03.2021г. на министъра на образованието и науката; заповед № СОА21-РД09-414/16.03.2021г. на кмета на Столична община.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от Т. Б. М. и на всички такива по чл.146 АПК, приема следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган- кмета на район „Л.“, в кръга на правомощията му, предоставени по делегация със заповед № СОА21-РД09-414/16.03.2021г. на кмета на Столична община и предвид териториалната му компетентност. Не се констатира порок на заповедта по чл.146, ал.1 от АПК / в т.см. решение № 2718/15.03.2023г. по адм. дело № 7277/2022г. на ВАС на РБ/.

На второ място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно

установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са фактическите и правни основания за неговото постановяване. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Действително в акта не е записано пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване /чл.59, ал.2, т.7 АПК/, но това не е особено съществено нарушение, доколкото това обстоятелство би имало значение за срочността на предявената жалба. В преписката не се съдържат писмени доказателства, удостоверяващи датата на връчване на акта на неговия адресат, поради което се приема, че жалбата е депозирана в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. В случай, че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

На четвърто място, спорът между страните се свежда до приложението на нормите на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно чл.283, ал.1, т.11 от ЗПУО, средствата за подпомагане на равния достъп и за подкрепа за личностно развитие включват компенсиране на разходите за отглеждане и обучение на деца, които не са приети поради липса на места за предучилищно образование в държавни и общински детски градини и училища. Съгласно чл.283, ал.12 от ЗПУО, държавата предоставя средства за родителите на деца от тригодишна възраст до постъпването им в I клас за компенсиране на разходите, пряко свързани с отглеждането и обучението им, когато: 1. детето не е прието за съответната учебна година поради липса на свободни места за целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, за които е кандидатствало; 2. не е предложено от общината по местоживеене на детето друго равностойно място в общинска детска градина или училище. Условието и редът за предоставяне и изплащане на средствата се определят с Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища, поради липса на свободни места /обн. ДВ. 20/09.03.2021г., изм. и доп. ДВ. бр.79/21.09.2021г./.

В чл. 3, ал. 1 от Наредбата са посочени условията, които следва едновременно да са изпълнени, за да имат право родителите да получат средства за компенсиране на разходите им, пряко свързани с отглеждането и обучението на децата им:

1. детето е кандидатствало за прием съгласно съответните изисквания, определени по реда на чл.59, ал.1 от ЗПУО, в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето, и не е прието поради липса на свободни места за съответната учебна година;
2. детето да не е записано в целодневна, полудневна или почасова организация на предучилищното образование в нито една държавна или общинска детска градина или училище;
3. общината по настоящия адрес на детето не е предложила на родителите друго равностойно място за предучилищно образование на детето в общинска детска градина или училище за съответната учебна година поради липса на свободни места във всички детски градини и училища в прилежащия район;
4. за съответната учебна година детето е записано в самостоятелна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище или в самостоятелна, целодневна, полудневна или почасова организация в частна детска градина или училище;
5. ако детето е в задължителна предучилищна възраст и е записано за задължително предучилищно образование в частна детска градина или в частно училище - частната институция да не е включена в системата на държавно финансиране;
6. родителите да не получават подпомагане от държавния бюджет или за сметка на оперативни програми за същите дейности на друго основание за периода, за който се изплащат средства за компенсиране на разходите, пряко свързани с отглеждането и обучението.

Анализът на разпоредбите на чл. 8 и чл. 10 от Наредбата показва, че на първо място се преценява дали са налице условията на чл. 3 за компенсиране на разходите за съответната учебна година, като ако не са налице условията за това, кметът на общината издава мотивиран отказ. Ако са налице условията за компенсиране на разходите за съответната учебна година, се извършва преценка дали са налице изискванията на чл. 3, ал. 1, т. 2, 4 и 6 от Наредбата, проверка на подадените документи, съгласно чл. 4-8 от Наредбата и на допустимостта на разходите. Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице със заповед определя размера на компенсацията за допустимите разходи за съответния период или мотивирано отказва изплащането на компенсация за недопустимите разходи. Липсата на което и да е от посочените условия в чл.3, ал.1 от Наредбата, води до постановяване на отказ за изплащане на направени разходи, които са пряко свързани с отглеждането и обучението на детето.

Неправилно ответникът е посочил, че не е налице предпоставката по чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредбата, която гласи: за съответната учебна година детето е записано в самостоятелна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище или в самостоятелна, целодневна, полудневна или почасова организация в частна детска градина или училище.

В цитираната разпоредба при условията на алтернативност са посочени две хипотези, както следва:

1. детето е записано в самостоятелна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище;
2. детето е записано в самостоятелна, целодневна, полудневна или почасова организация в частна детска градина или училище.

За периода 15.09.2022г.-31.10.2022г. детето Л. Н. М. е била записана и се обучавала в частна детска къща „Приказната фея“. За удостоверяване на този факт по преписката е приложен договор от 01.09.2022г., съгласно който е било поето задължение да се проведе обучението и възпитанието на детето в съответствие с държавните образователни стандарти.

Освен това, по силата на заповед № РД-01-999/02.12.2022г. на началника на Р.- С., Л. Н. М. е била включена в самостоятелна организация на предучилищното образование в общинска детска градина № 19 „Света С.“ за учебната 2022/2023г.

Допустими разходи, съгласно чл.4, ал. 2 от Наредбата са тези, които са: 1. за заплащане на такси за обучение по договори за обучение, сключени с частна детска градина или частно училище при условието на чл.3, ал.1, т.5; 2. за заплащане на такса по договори за отглеждане и обучение, сключени с лица, регистрирани като търговци, или с юридически лица с нестопанска цел, предоставящи организирани услуги за деца; 3. за заплащане на възнаграждения по договори за обучение, сключени с физически лица; 4. за отглеждане на детето в размер 20 % от разходите по т.3. Разходите за заплащане на такси по договори за обучение, сключени с частна детска градина или с лица, регистрирани като търговци, или с юридически лица с нестопанска цел, се удостоверяват с договор за отглеждане и обучение и платежен документ за извършено плащане на таксата за съответния месец /фактура и платежно нареждане или фискален бон/. По отношение на лицата, които предлагат обучение на децата без да са лицензирани като частни детски градини - /чл.4, ал.2, т.2 и т.3 от Наредбата/, законодателят е поставил допълнителното изискване да се осъществява обучение за постигане на очакваните резултати поне в четири образователни направления, определени в държавния образователен стандарт за предучилищното образование за съответната възрастова група.

С оглед всички събрани доказателства в хода на проведното се административно производство, недостатъчно аргументирани са изложените фактически и правни основания, представляващи съображенията на административния орган, довели до формирането на крайния му извод, че не е изпълнено условието на чл.3, ал.1, т.4 от Наредбата за м.09.2022г. и м.10.2022г. на учебната 2022/2023 година.

При анализ поотделно и в съвкупност на приетия доказателствен материал, съдът намира, че е осъществен фактическия състав по чл. 3, ал.1, т.4 от Наредбата за финансово компенсиране на родителя за допустимите разходи, пряко свързани с отглеждането и обучението на детето му. Както бе вече обсъдено в конкретния случай се установява недвусмислено наличието на предпоставките визирани в правната норма, свързани с изплащане на средства от държавния бюджет за

компенсиране на разходите на родителите на детето Л. Н. М., които те са направили за отлеждането и обучението му, поради неприемането му в общински детски градини за периода 15.09.2022г.-31.10.2022г. Съжденията на административния орган в тази насока не са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза на закона.

Детето Л. Н. М. е било записано за обучение по силата на сключен договор с търговец по см. на чл.4, ал.2, т.2 от Наредбата, а именно: „Приказната фея 2012“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Освен това и на основание чл. 142, ал.2 АПК /“установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания“/ следва да се отчете и обстоятелството, че детето е било включено в самостоятелна организация на предучилищното образование / вж. чл.18 от Наредба № 5/03.06.2016г. за предучилищното образование/ в общинска детска градина № 19 „Света С.“.

В заключение, съдът приема, че отказът на кмета на Столична община, район „Л.“ е незаконосъобразен и поради наличието на основанията по чл.146, т.4 АПК, следва да бъде отменен. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, ответникът не доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му правни последици.

Преписката следва да се върне на органа за ново разглеждане и произнасяне, като се изследват останалите условия по чл.3 от Наредбата, извършване на проверка на подадените документи съгласно изискванията на чл.4-чл.8 и на допустимостта на разходите. Кметът на Столична община, район „Л.“ следва да се произнесе с акт по чл.10, ал.2 от Наредбата, с който да определи размера на компенсацията за допустимите разходи за периода 15.09.2022г.-31.10.2022г. или мотивирано да откаже изплащането на компенсация за недопустимите разходи.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 във вр. чл.226, ал.3 от АПК в полза на Т. Б. М. следва да бъдат възстановени направените разноси в процеса, които възлизат общо в размер на сумата от 910.00 лева и представляват: 1.заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство от адв. Х. по адм. дело № 11165/2022г. в размер на 300.00 лева по договор за правна защита и съдействие № 032416/16.02.2023г.; 2.заплатено адвокатско възнаграждение за

процесуално представителство от адв. Х. по адм. дело № 11353/2023г. в размер на 300.00 лева по договор за правна защита и съдействие № 032436/17.01.2024г.; 3. заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство от адв. Х. по адм. дело № 6917/2023г. в размер на 300.00 лева по договор за правна защита и съдействие № 032423/12.07.2023г.; 4. заплатена държавна такса от 10.00 лева на 15.12.2022г.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ № РЛЦ22-ГР94-2036/1/23.11.2022г. на кмета на Столична община, район „Л.“, по жалбата на Т. Б. М. от [населено място], [улица], ап.5, ет.4.

ВРЪЩА на кмета на Столична община, район „Л.“ за ново разглеждане и произнасяне преписка по заявление вх. № РЛЦ22-ГР94-2036/01.11.2022г., с искане за периода 15.09.2022г.-31.10.2022г. от учебната 2022/2023г. да бъдат изплатени компенсации за извършените разходи за обучението на Л. Н. М..

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от датата на влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Столична община, район „Л.“ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Т. Б. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ап.5, ет.4 сумата от 910.00 /деветстотин и десет/ лева на основание чл.143, ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия:

